

EL DEIXEBLE

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

El temps litúrgic de Durant l'Any avui pren el to clar del nostre seguiment del Crist. La setmana passada recordàvem el Baptisme de Jesús al riu Jordà i com l'Esperit Sant baixava cap a ell i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat en tu m'he complagut».

Avui Joan Baptista el presenta dient: «Mireu l'Anyell de Déu». Que fort deuria ser per al mateix Jesús sentir aquestes paraules!

Joan Baptista fou un esclat d'esperança per al poble jueu del seu temps. Fins i tot per a Jesús mateix. En la seva predicació Joan era molt exigent i clar, de llenguatge dur. Auster de manera evident. Conscient de tenir una missió profètica. Coneixia Jesús perquè va dir: «No sóc digne ni de deslligar-li la corretja de la sandàlia» (Jo 1,27).

El punt central d'aquest diumenge per a mi és la figura del deixeble. M'agrada remarcar especialment la relació que s'estableix entre Jesús, el Mestre, i el deixeble. Hem escoltat també la crida de Déu a Samuel i la seva resposta: «Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta», i la bella escena de l'Evangeli entre Juan, Andreu i Jesús dient-los: «Veniu i vegeu».

Quins records! Els deixebles han trobat el que cercaven. És important guardar el record d'una gran trobada! No podem viure només de records, certament, però n'hi ha que són inoblidables. Per a Joan «eren les quatre de la tarda», per a mi fou un vespre, abans de posar-me al llit.

La pregunta «Què voleu?» que Jesús féu als dos deixebles és ja una referència ben explícita i essencial a allò que ha de ser el nucli del discipulat. El verb *voler* mostra el desig profund del cor. Altres verbs importants que constitueixen el deixeble són: romandre, restar, escoltar i dialogar amb Jesús. La vida del Mestre serà la pauta de vida del deixeble.

«Què voleu?» són les primeres paraules de Jesús a l'Evangeli de Joan seguides de la invitació a restar amb Ell quan els diu: «veniu i vegeu».